

hvem der så har siddet med de opgaver, og som skal flyttes, er foretaget lokalt.

Derudover tager hr. Bjarne Laustsen fejl, når hr. Bjarne Laustsen fremfører, at SKAT skulle have et princip om aldrig at anke en sag, borgerne har vundet, når det drejer sig om skattesager. For det er nemlig sådan, at der er to klare undtagelser. Den ene er, hvis det drejer sig om summer af en størrelse, som har betydning for statskassen. Det kan vi ikke sige det har her. Den anden er, hvis der er tale om principielle sager, hvor der er behov for at få en højere retsinstans' afgørelse af, hvad gældende retspraksis er. Vi føler fra Skatteministeriets og fra SKATs side, at der netop her er behov for at få en højere retsinstans' afgørelse af et principielt spørgsmål.

Kl. 15:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der har meldt sig en medspørger. Så værsgo til hr. Jens Kirk.

Kl. 15:51

Jens Kirk (V):

Tak. Normalt deltager jeg ikke i den runde her, men jeg kender ret godt til byen Ringkøbing og området der og ved, at skattecenteret jo var en del af kommunalforhandlingerne, dengang vi skulle have erstattet de gamle amter.

Men jeg synes ligegodt, at det med tvangsdeportering til Ringkøbing falder mig meget, meget for brystet, og jeg er glad ved, at det sådan set også er skatteministerens opfattelse, at det er det forkerte ord for det. At jeg skal høre det ord fra en nordjyde, synes jeg også er meget mærkeligt, for man skulle jo ikke tro, at den samme nordjyde, hr. Bjarne Laustsen, har hørt om, at vi faktisk i Danmark er verdens lykkeligste folk, og lige ude i Ringkøbing er de allerlykkeligst i Danmark. Mit indtryk er, at alle de, der er kommet til Ringkøbing, har været meget glade ved det.

Er skatteministeren også af den observans, at de alle sammen har været glade, når først de er kommet derud?

Kl. 15:52

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:52

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Danmark er verdens lykkeligste land, og den lykkeligste by i verdens lykkeligste land er faktisk Ringkøbing. Det er også mit klare indtryk, uden at det dog kan siges, at man har talt med alle dem, der valgte at flytte med, at der blandt de medarbejdere, som valgte at flytte med opgaven til Ringkøbing, er stor tilfredshed med val-

get og stor tilfredshed med arbejdspladsen og de udfordringer, de har fået.

Jeg beklager, at ikke flere valgte at flytte med. Jeg synes, det kunne have været ganske glimrende at bevare de kompetencer, der var. Jeg er så til gengæld meget tilfreds med, at det lykkes betalingscenteret at oparbejde en dygtig medarbejderstab, som i dag løser opgaven til min fulde tilfredshed.

Kl. 15:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til medspørgeren.

Kl. 15:53

Jens Kirk (V):

Til ministeren vil jeg sige: Det er da undertegnedes helt klare holdning til den sag, at vi faktisk her har en succeshistorie. Alle de mennesker, som blev afskediget i det gamle amt, og hvoraf en del blev ansat her, har fået en helt ny opblomstring, og der var måske også mange andre inden for staten og kommunerne, der kunne blive omplantet, for hvem det måske kunne give lidt opblomstring og mere lyst til arbejdet og den slags ting. Derfor tror jeg, at skatteministeren ikke skal holde sig tilbage, hvis han finder andre ting, han mener kunne flyttes ud til provinsen og derunder også til Ringkøbing. Er der sådan nogle planer?

Kl. 15:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til ministeren.

Kl. 15:53

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er helt enig i, at hvis man kigger på den arbejdsindsats, der gøres fra betalingscenterets side – og for den sags skyld også af de medarbejdere, der i dag arbejder i kundecentrene – er det en stor tilfredsstillelse at se, at de løser opgaven på glimrende vis, og betalingscenteret måske bedst af alle. Derfor er det jo en klar inspiration til at overveje, når nye opgaver skal placeres, at fortsætte med at lægge dem uden for storbyerne. Nu er vi i den situation, at SKATs medarbejdertal er faldende og fortsat vil være faldende i en periode, og der er derfor ikke mulighed for nyansættelser. Derfor tror jeg, at det først bliver i det scenarie, hvor vores lønsum og vores personaleantal muliggør nyansættelser, at vi vil flytte nye opgaver til provinsen, fordi den proces, der er med at bede medarbejdere om at flytte med, har været tung og har været besværlig, og jeg anerkender fuldt ud, at for den enkelte medarbejder, der bliver bedt om at flytte, er det ikke en enkel opgave, det er ikke nemt, og jeg synes, at